

EMBARGO tot 29 maart 1980, 11.00 uur.

=====

Openingswoord partijvoorzitter Zeger Hartog op de Partijraad d.d. 29 maart 1980 te Zwolle.

=====

De partijraad van vandaag heeft op haar agenda het nemen van een aantal besluiten als voorbereiding op de verkiezingen voor de Tweede Kamer op 26 mei 1981.

Het is verheugend deze voorbereidingen te kunnen treffen, enerzijds omdat de partij de diepe dreun van 1977 te boven is gekomen en we uit de dagelijkse reacties, die op partijbureau en fractie binnenkomen, mogen concluderen dat onze positiebepaling t.a.v. de huidige maatschappelijke vraagstukken aanspreekt, anderzijds omdat verkiezingen het fundament zijn van onze parlementaire democratie. Velen maken zich in toenemende mate zorgen over ontwikkelingen, die een uitholling van onze parlementaire democratie trachten te bewerkstelligen.

Rechterlijke beslissingen worden genegeerd en de langs parlementaire weg tot stand gekomen besluitvorming wenst men niet te accepteren. De anarchie van enkele weken geleden in Amsterdam vindt z'n oorsprong in het negeren van een rechterlijke beslissing tot het ont-ruimen van de panden van de 'Grote Keijzer'. Als een overheid, in dit geval het Amsterdamse Gemeentebestuur onmachtig is, door poli-tieke zwakte een rechterlijke uitspraak uit te voeren dan grijpen actiegroepen naar de macht en bukt men voor hun dictatuur.

Het model van actiegroepen is u toch bekend, partijgenoten, n.l. eerst de eisen inwilligen en dan is men bereid bezettingen en blokkades op te heffen. Wie aan deze 'mes op de keel' toee- geeft - en daar is voortdurend aan toegegeven - haalt de dictatuur van de actiegroep binnen.

Het gaat niet op besluiten langs democratische weg genomen, weer ter discussie te stellen. In wezen is dit het ontcrachten, het uithollen van de democratische besluitvorming.

Men juicht als de rechter de stakingen niet verbiedt. De rechter zegt het is geen conflict werkgever - werknemer, maar een conflict met de overheid.

Maar, partijgenoten,

Maar, partijgenoten, die overheid heeft via zijn kanalen, het parlement, gesproken. Daar is een meerderheidsbeslissing genomen en daarin dient men zich te voegen en zo niet dan is men bezig met de uitholling van de democratie. Dat zullen we als DS'70 niet accepteren noch van een krakersgroep, noch van de vakbeweging.

Het is onze plicht dit omonwonden te stellen.

Stakingen, die we omonwonden afkeuren omdat het kreten en alleen politieke stakingen zijn en niets te maken hebben met een pas op de plaats van onze individuele koopkracht. Waar maken we ons nu toch eigenlijk druk over. Voor het eerst na 1945 geen verdere groei van onze collectieve en individuele uitgaven.

Natuurlijk zijn er groepen in onze samenleving, waarvan we de belangen scherp in het oog moeten houden. Ik bedoel daar nu eens niet de minimum inkomen en de modalen, maar wil dit maal heel in het bijzonder aandacht vragen voor de werker in het midden- en kleinbedrijf. Het is deze groep, die m.i. direct bedreigd wordt. Het is deze groep, die dikwijls alleen nog het hoofd boven water kan houden dankzij de meewerkende vrouw, zoon en dochter. Hier wordt roofofbouw gepleegd op mensen, die dikwijls vanuit hun buurtwinkel of bedrijfje ook nog een belangrijke sociale functie vervullen. Hun persoonlijke inzet en trots verbergt vaak ongekende zorg en verdriet als het uiteindelijk dan toch niet lukt. Hun belangenbehartiging is een directe noodzaak en plicht, zeker van een partij als DS'70.

Partijgenoten, het gaat hoe langer hoe meer om zeer fundamentele zaken in onze samenleving en het is levensgevaarlijk als politieke partijen daar dan ook van moment tot moment hun gedrag bepalen. We hebben daar in korte tijd duidelijke voorbeelden van gezien bij een partij als D'66. De volledige ommezwaai van deze partij in het kernwapendebat en bij het uitbrengen van zijn stem bij het loondebate. In wezen was men daarvoor, maar toch volgde men uiteindelijk weer de PvdA en stemde tegen, om tenslotte weer in te stemmen bij de uitwerkingen. Het is, nu het om zeer wezenlijke zaken gaat, niet acceptabel, dat een partij zonder gezicht in de opiniepeilingen groeit. Als dat wel het geval is dan falen we erin het Nederlandse volk duidelijk te maken dat de tijd van de mooie, vriendelijke, nietszeggende

verhalen voorbij is.

Een pirouettepartij is nooit instaat om ook maar voor één vraagstuk een wezenlijke bijdrage te leveren.

Het zal er in de tachtiger jaren omgaan duidelijk te maken dat de economische crisis om diep ingrijpende veranderingen vraagt.

Vereist is thans inzicht en wijsheid van de politici en geen 'vermoeide verhalen voor vermoeide mensen', aldus Prof. Pen.

De heftige reacties op de noodzakelijke bezuinigingen zijn mede een gevolg van het psychologisch niet verwerken kunnen dat er een terruggang van de collectieve en particuliere uitgaven noodzakelijk is. Dat zijn we ontwend, daar is een hele generatie niet bij groot gebracht. Wie dan ook het initiatief neemt of acties steunt, die zich tegen deze acceptatie verzetten, speelt met vuur en dient zich dit wel tweemaal te bedenken.

Partijgenoten, tegen deze achtergrond gaan we de Verkiezingen voor 1981 - of indien noodzakelijk eerder - voorbereiden.

Dat zal de inzet van allen vragen. Voor defaitisme is geen plaats. De weg voor een volledige terugkeer van DS'70 ligt weer open omdat velen in onze samenleving in toenemende mate, en we merken dat aan reacties en ledenherstel, bereid zijn nu te onderkennen, dat de oplossingen, die we in de afgelopen 10 jaar van ons bestaan hebben aangedragen, gebaseerd zijn geweest op de realiteit van de ontwikkelingen en niet op opportunisme.

DS'70 was de eerste partij, die het in 1970/1971 aandurfde de be-roerde sociaal-economische situatie voor het forum van het kiezerspubliek te brengen. Dat was moedig en realistisch en heeft velen aangesproken. Die lijn is de afgelopen 10 jaar duidelijk zichtbaar gebleven. Ook in de rapporten 'Uit het slop' en 'Ruimte en inkomen'. Maar ook in het rapport 'Nederland mag geen immigratieland worden'. De oplossingen, daarin aangegeven hadden mogelijk de militaire coup in Suriname kunnen voorkomen.

Partijgenoten, in de toekomst ligt het verleden. Aan dat verleden ontlennen we onze identiteit. Dat verleden dwingt ons om door te gaan, nu meer nog dan ooit, omdat het sociaal democratisch denken en handelen, waarbij vrijheid, deelnemerschap en saamhorigheid centraal staan zwaar op de proef zal worden gesteld. Voor die krachtproef, partijgenoten roep ik u op.

En hiermede verklaar ik deze partijraad voor geopend.